

Sygn. akt I C 531/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 kwietnia 2019 r.

Sąd Rejonowy w Strzyżowie I Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący	SSR Jolanta Mac-Śnieżek
Protokolant	Alicja Rokita

po rozpoznaniu w dniu 12 kwietnia 2019 roku w Strzyżowie

sprawy z powództwa W. U.

przeciwko pozwanym B. U., M. S.

o zwolnienie spod egzekucji

I. oddala powództwo;

II. nakazuje ściągnąć od powoda W. U. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Strzyżowie kwotę 265,68 złotych (dwieście sześćdziesiąt pięć złotych sześćdziesiąt osiem groszy), tytułem uzupełnienia brakującego wynagrodzenia biegłego.

Sędzia Sądu Rejonowego

Jolanta Mac-Śnieżek

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 24 kwietnia 2019 r., sygn. akt I C 531/17

W. U. wniósł pozew, w którym domagał się zwolnienia spod egzekucji przedmiotów zajętych u pozwanego B. U. przez (...) B. R. w sprawie Kmp 7/96, w postaci heblarki, cyrkularki, wiertarki stołowo-poziomej, wyciągu D., szlifierki taśmowej, wkrętarki W., przecinarki E., wkrętarki W., wiertarki ręcznej C., frezarki dolnowrzecionowej, frezy do frezarki.

Nadto wniósł o zasądzenie od pozwanej M. S. na jego rzecz kosztów postępowania.

W uzasadnieniu pozwu powód podniósł, że (...) B. R. prowadzi z wniosku wierzycielki M. S. postępowanie egzekucyjne przeciwko dłużnikowi B. U., w którego toku dokonała zajęcia przedmiotów opisanych w petitum pozwu.

Dalej podał, że opisane przedmioty nie stanowią własności dłużnika B. U., a są własnością powoda, znajdują się również w jego mieszkaniu przy ul. (...) w S., w którym obecnie zamieszkuje pozwany B. U.. Wyżej opisane przedmioty zostały zakupione przez powoda w Norwegii i tam przez niego używane, po czym zostały przewiezione do Polski i złożone w mieszkaniu wynajmowanym przez powoda. W mieszkaniu tym zamieszkuje obecnie pozwany B. U., któremu powód zezwolił na korzystanie z jego przedmiotów, ponieważ sam przebywa w Norwegii.

Powód dalej podał, że bezskutecznie próbował nawiązać kontakt z pozwaną, celem zwolnienia spod egzekucji przedmiotów stanowiących jego własność. Podał też, że o zajęciu przez Komornika przedmiotów, stanowiących jego własność, dowiedział się na początku sierpnia bieżącego roku od B. U..

Dalej podał, że w sprawie, sygn. akt XIII Co 39/14 o wyjawienie majątku, złożył oświadczenie w trybie art. 913 § 1 k.p.c., że nie posiada żadnego majątku nieruchomości ani ruchomego.

W dniu 11 grudnia 2015 r. do protokołu rozprawy, k. 29, powód sprecyzował żądanie pozwu z powodu sprzedaży przez Komornika części ruchomości na licytacji. Co do ruchomości w postaci wyciągu D., przecinarki E., wkrętarki W., pozew nie uległ zmianie. Co do pozostałych ruchomości powód wniósł o zwolnienie spod egzekucji kwoty 3.000,00 złotych.

Pozwana M. S. w odpowiedzi na pozew, k. 16, podniosła, że pozwany B. U. jest jej ojcem, który od wielu lat nie płacił alimentów. Suma zaległości wynosi 72.283,00 złotych. Podała, że nie otrzymała również świadczeń z (...) z uwagi na przekroczenie kryterium dochodowego.

Pozwana podniosła, że w tej sprawie, Komornik na jej wniosek prowadzi postępowanie egzekucyjne przeciwko pozwanemu B. U. i w toku prowadzonych czynności egzekucyjnych zajął ruchomości, opisane w pozwie. Podała, że z akt komorniczych wynika, że pozwany podpisał protokoły zajęcia wszystkich przedmiotów i uznał je za swoje.

Ponadto podniosła, że przekroczone zostały wszelkie terminy na złożenie pozwu w tej sprawie, ponieważ minął miesiąc od dnia dowiedzenia się o zajęciu. Jeśli zaś przez taki czas powód nie interesował się maszynami, potwierdza to tylko fakt, iż nie jest ich właścicielem, a proces jest wykreowany po to, aby pozbawić córkę dłużnika, choć niewielkich świadczeń.

Z uwagi na powyższe pozwana wniosła o oddalenie powództwa oraz o nieobciążanie jej kosztami postępowania.

Wyrokiem z dnia 19 października 2016 r., sygn.. akt I C 126/16,(k. 135) Sąd Rejonowy w Strzyżowie oddalił powództwo i nakazał ściągnąć od powoda W. U. na rzecz Skarbu Państwa-Sądu Rejonowego w Strzyżowie kwotę 265,68 złotych, tytułem uzupełnienia brakującego wynagrodzenia biegłego.

Na skutek apelacji powoda Sąd Okręgowy w Rzeszowie, wyrokiem z dnia 20 września 2017 r., sygn. akt V Ca 109/17 , (k.172) uchylił zaskarżony wyrok

i sprawę przekazał Sądowi Rejonowemu w Strzyżowie do ponownego rozpoznania, polecając temu Sądowi przeprowadzenie wnioskowanego przez powoda dowodu w postaci zeznań świadka P. J. i z jego oświadczenia wraz z dołączonymi dokumentami. Dopiero po przeprowadzeniu tych dowodów rzeczą Sądu będzie ich ocena i ustalenie w kontekście treści sporządzonej w sprawie opinii biegłego grafologa, czy istotnie podpis złożony przez powoda do protokołu z dnia 22 grudnia 2014 r., Kmp 7/96 jest podpisem własnoręcznym powoda, a w rezultacie prawidłowe ustalenie, czy powództwo wniesione zostało przez powoda w terminie, o jakim mowa w art. 841§3 k.p.c.

W ponownym postępowaniu Sąd ustalił:

Z wniosku M. S. przeciwko pozwanemu B. U. - Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Strzyżowie B. R. Kancelaria (...) w S. prowadzi postępowanie egzekucyjne, sygn. Kmp 7/96, celem wyegzekwowania zaległych alimentów oraz bieżących rat alimentacyjnych na podstawie tytułu wykonawczego - wyroku zaocznego Sądu Rejonowego w Strzyżowie z dnia 8 lutego 2011 r., sygn. akt III RC 154/10, zaopatrzonego w klauzulę wykonalności z dnia 11 lutego 2011 r.

W obecności pozwanego - dłużnika B. U. w dniu

8 września 2014 r., Komornik Sądowy dokonał zajęcia ruchomości w postaci heblarki, cyrkularki, wiertarki stołowo-poziomej, wyciągu D., przecinarki E., szlifierki taśmowej, wkrętarki W., wiertarki ręcznej C., ekspresu do kawy, frezarki dolno-wrzecionowej oraz 15 sztuk frezy do frezarki.

Powyższe ruchomości zostały zajęte pod adresem S., ul. (...), gdzie pozwany B. U. wykonywał usługi stolarskie.

Podczas zajęcia pozwany - dłużnik B. U. nie wskazał innej osoby, jako właściciela zajętych ruchomości.

dowód: akta egzekucyjne Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Strzyżowie B. R. Kancelaria (...) w S., sygn. Kmp. 7/96, zalegający w tych aktach protokół zajęcia ruchomości z dnia 8 września 2014 r., k. 152, częściowe zeznania pozwanego B. U., k. 38 i 357, zeznania świadków M. Z., k.198-199, B. R., k. 217-218.

Termin licytacji wyznaczony został na dzień 7 listopada 2014 r., która została odwołana, ponieważ dłużnik przedłożył umowę użyczenia z dnia 7 stycznia 2014 r., z której wynikało, że właścicielem zajętych ruchomości jest W. U..

Pismem z dnia 5 listopada 2014 r. pozwany B. U. oświadczył, że nie jest właścicielem zajętych ruchomości.

Do pisma tego dołączył kserokopię umowy użyczenia zawartej w dniu 7 stycznia 2014 r., z której wynika, iż właścicielem maszyn i narzędzi do prac stolarskich, znajdujących się w S. przy ulicy (...) jest powód W. U.. Na umowie tej podpis W. U. nie ma charakteru pisma blokowego.

W związku z powyższym, Komornik Sądowy pismem z dnia 7 listopada 2014 r. wezwał pozwanego, aby w terminie 7 dni od daty otrzymania tego pisma wskazał adres osoby wskazanej w piśmie z dnia 5 listopada 2014 r., którego prawa zostały naruszone w wyniku zajęcia.

dowód: pismo pozwanego B. U. z dnia 5 listopada 2014 r. wraz z kserokopią umowy użyczenia z dnia 7 stycznia 2014 r., k. 172 – 173 akt egzekucyjnych, pismo Komornika Sądowego B. R. z dnia 7 listopada 2014 r. wraz z dowodem doręczenia pozwanemu B. U., k. 179 – 180 akt egzekucyjnych.

W odpowiedzi na powyższe wezwanie, pozwany B. U. w piśmie z dnia 12 listopada 2014 r. wskazał miejsce zameldowania powoda W. U. pod adresem S. ulica (...), gdzie sam mieszka. Jednocześnie wyjaśnił, że W. U. przebywa czasowo w Norwegii, gdzie jego miejsce i adres nie są mu znane.

Następnie Komornik pismem z dnia 21 listopada 2014 r. zawiadomił powoda W. U. o zajęciu ruchomości w dniu 8 września 2014 r.

w postaci heblarki cyrkularki, wiertarki stołowo-poziomej, wyciągu D., szlifierki taśmowej, wkrętarki W., wiertarki ręcznej C., frezarki dolno-wrzecionowej, frezy do frezarki, znajdujących się w posiadaniu dłużnika B. U.. Jednocześnie poinformował powoda o możliwości złożenia powództwa przeciwegzekucyjnego w trybie art. 841 k.p.c. Powyższe zawiadomienie doręczył powodowi na adres S., ul. (...), gdzie przesyłka ta była awizowana.

Zawiadomienie to powód odebrał osobiście w dniu 22 grudnia 2014 r., co zostało stwierdzone jego podpisem w protokole z dnia 22 grudnia 2014 r. oraz urzędowym podpisem Komornika Sądowego B. R., która przebywała w tym dniu w kancelarii. Powód oświadczył, że chciał odebrać skierowaną do niego korespondencję, wykorzystując fakt przyjazdu na święta. Powód złożył swój podpis, po wcześniejszym wylegitymowaniu go przez ówczesnego pracownika kancelarii komorniczej M. Z..

dowód: pismo pozwanego B. U. z dnia 12 listopada 2014 r., k. 181 akt egzekucji, pismo Komornika Sądowego B. R. z dnia 21 listopada 2014 r. wraz z dowodem doręczenia, k. 182-183 akt egzekucji, protokół z dnia 22 grudnia 2014 r., k. 189 akt egzekucji, zeznania świadków M. Z., k.198-199, B. R., k. 217-218.

Z opinii biegłego z zakresu (...) wynika, że podpis złożony do protokołu z dnia 22 grudnia 2014 r. akt egzekucyjnych jest najprawdopodobniej własnoręcznym podpisem powoda.

Biegły, na podstawie przeprowadzonych badań dostarczonego materiału dowodowego i porównawczego powoda, stwierdził występowanie w dużej mierze cech zgodnych w materiale dowodowym, w zestawieniu z otrzymanym materiałem porównawczym.

Nakreślone wzory pisma ręcznego i podpisów zostały nakreślone przez W. U. pismem blokowym, odmiennym, niż grafizm znajdujący się w materiale dowodowym. Oświadczył on, że w ten sposób kreśli podpisy, wyrazy i jedynie takim typem pisma nakreślił wzory.

Cały materiał porównawczy wpływowi zawiera typ pisma zbliżonego do blokowego – całkowicie odmiennego, a niżeli kwestionowany podpis. Natomiast uzyskany bez udziału W. U. materiał porównawczy bezwzględny, pochodzący z dokumentów podpisanych przez powoda z wcześniejszych okresów 1983-2003 spowodował obniżenie stopnia kategoryczności opinii.

dowód: opinia biegłego z zakresu (...) z dnia 16 maja 2016 r., k. 58, opinia uzupełniająca tego biegłego z dnia 15 lipca 2016 r., k. 120.

Powód posiada prawo do zamieszkiwania na terytorium Norwegii. W dniu 22 grudnia 2014 r. z karty płatniczej powoda V. P. nr (...) dokonano wypłaty gotówki w kwocie 228,65 złotych oraz kwoty 104,00 złotych na zakup w (...).

dowód: uwierzytelnione tłumaczenie tłumacza przysięgłego W. M. potwierdzonej kserokopii zaświadczenia z dnia 15 listopada 2010 r., k. 32-33, potwierdzenie wykonania operacji w Millennium Bank z dnia 4 grudnia 2015 r., k. 34-35, potwierdzenie wykonania operacji w Millennium Bank z dnia 4 grudnia 2005 r., k. 36-37.

Pozwany B. U. złożył wykaz swojego majątku.

dowód: akta Sądu Rejonowego w Rzeszowie XIII Zamiejscowego Wydziału Cywilnego z siedzibą w S., sygn. XIII Co 39/14.

W dniu 22 grudnia 2014 roku koledzy powoda P. J. i E. O. wracali promem z Norwegii do S. w Niemczech i dalej samochodem P. J. do Polski.

dowód: pismo (...) Sp. z o.o. w G. wraz z rezerwacją nr (...) k. 337-338 i 345, częściowe zeznania świadków: P. J., k. 264 i nagranie na płycie CD k. 266, E. O., k. 324 i nagranie na płycie CD k. 327, uwierzytelniania kserokopia wydruku ze strony internetowej S. L. dot. zmiany anulowania rezerwacji, k. 351-355.

Sąd dał wiarę dowodom z dokumentów w postaci akt egzekucyjnych, sygn. Kmp. 7/96 i przedłożonych przez powoda pism, które zostały wydane przez uprawnione organy.

Sąd także uznał za wiarygodny dokument w postaci protokołu z dnia 22 grudnia 2014 r., zalegający w aktach egzekucyjnych, sygn. Kmp. 7/96.

W szczególności protokół ten został podpisany przez powoda oraz przez urzędnika państwowego – Komornika Sądowego B. R.. Zgodnie z treścią art. 244 § 1 k.p.c. stanowi on dokument urzędowy i dowód tego, co zostało w nim urzędowo zaświadczone.

W całości zasługują na wiarę zeznania świadków M. Z.

i B. R., którzy w sposób logiczny, spójny, konsekwentny

i przekonujący opisali zarówno przebieg zajęcia ruchomości dłużnika w dniu

8 września 2014 r., jak również okoliczności odbioru zawiadomienia przez W. U. w kancelarii w dniu 22 grudnia 2014 r. Zeznania tych świadków są tym bardziej wiarygodne, wobec treści pism S. L. w G.,

z których wynika, iż na rezerwację, na którą powoływał się powód podróżowało 2 osoby tj. E. O. i P. J..

Sąd także dał wiarę opinii, sporządzonej przez biegłego z zakresu (...), na podstawie której ustalił, że powód odebrał zawiadomienie Komornika o zajęciu ruchomości w dniu 22 grudnia 2014 r. i potwierdził to swoim podpisem. Opinia ta jest spójna, rzeczowa i została wykonana z wykorzystaniem specjalistycznej wiedzy.

W opinii tej biegły w sposób obszerny wyjaśnił na jakiej podstawie ustalił, czy podpis złożony do protokołu z dnia 22 grudnia 2014 r. jest własnoręcznym podpisem powoda W. U.. Wyjaśnił, że materiałem dowodowym do wydania opinii był oryginał opisanego wyżej protokołu, a materiałem porównawczym wzory pisma ręcznego i podpisów, nakreślone przez powoda. Biegły zlecone badania przeprowadził posługując się metodą graficzno-porównawczą, która pozwala na przeprowadzenie analizy, polegającej na badaniu poszczególnych zespołów cech pisma, takich jak cechy syntetyczne, cechy topograficzne, cechy motoryczne, cechy mierzalne i konstrukcyjne. Biegły podał, że zgodnie z w/w metodyką badawczą przyjmuje się klasyfikację kategoriowości opinii.

Wyjaśnił też, że podłoże kwestionowanego dokumentu poddał badaniom makro oraz mikroskopowym i w wyniku tego nie stwierdził występowania obcych środków kryjących, śladów naruszeń podłoża, śladów oddziaływania substancjami chemicznymi, mogących świadczyć o próbie technicznego sfalszowania dowodowego materiału graficznego. Nie stwierdził też mechanicznych uszkodzeń, mogących świadczyć o ingerencji w ten dokument w polu naniesionego odręcznego podpisu. W wyniku tych badań nie stwierdził, aby doszło do sfalszowania kwestionowanego dokumentu.

Natomiast biegły wyjaśnił, iż z uwagi na to, że do badań dostarczono mu materiał porównawczy powoda i wpływowi z lat 1983-2013 oraz wzory pisma ręcznego i podpisów powoda nakreślonego pismem blokowym, to powyższa okoliczność spowodowała obniżenie stopnia kategoriowości opinii.

Wobec kategoriowości i jasności pism S. L., zeznań świadków M. Z. i B. R., Sąd nie dał w części wiary zeznaniom świadków, tj. P. J. i E. O., którzy jako koledzy powoda chcieli potwierdzić jego wersję zdarzeń tj., że w dniu 22 grudnia 2014 r. płynęli promem razem z powodem. Należy zauważyć, że P. J. dokonał rezerwacji w dniu 10 listopada 2014 r. na 2 osoby i w historii tej rezerwacji nie ma adnotacji o jakichkolwiek zmianach. Zdaniem Sądu nie jest możliwe, aby fakt dodatkowego pasażera nie został uwidoczniiony w przedmiotowej rezerwacji, nie kwestionując potencjalnej możliwości jej zmiany.

Również oświadczenie złożone przez świadka E. O. przed notariuszem A. R. dnia 15 czerwca 2016 r., (k 115), potwierdziło jedynie fakt złożenia podpisu pod nim przez tego świadka, natomiast treść tego oświadczenia podlega ocenie Sądu. Wobec pozostałych wiarygodnych dowodów w tej sprawie, a przede wszystkim potwierdzenia rezerwacji z dnia 10 listopada 2014 r. na 2 osoby, Sąd uznał treść tego oświadczenia za nieprawdziwe i złożone jedynie na użytek niniejszego postępowania.

Sąd częściowo dał wiarę zeznaniom pozwanego B. U., co do przebiegu postępowania egzekucyjnego oraz okoliczności zajęcia spornych ruchomości. Również ta część zeznań, że brat W. U. jeszcze przed Świętami Bożego Narodzenia 2014 r. wiedział o zajęciu ruchomości przez komornika, ponieważ rozmawiali o tym, zasługuje na wiarę, gdyż potwierdzają to zeznania świadków M. Z., Komornika B. R. i są zgodne z zasadami logiki oraz doświadczenia życiowego. Nie jest możliwe, aby B. U. nie rozmawiał z bratem W. na temat swoich problemów związanych z postępowaniem egzekucyjnym i zajętych mu ruchomości, tym bardziej, że razem mieszkają, mają ze sobą kontakt oraz zaprzeczałoby to zdrowemu rozsądkowi.

Zdaniem Sądu, wbrew twierdzeniom pozwanego, że lepiej pamiętał, jak zeznawał pierwszym razem, niż obecnie, część jego zeznań z dnia 12 kwietnia 2019 r. jest bardziej spontaniczna, logiczna i prawdziwa. Właśnie upływ czasu spowodował, że pozwany zapomniał, iż jego zeznania miały być ukierunkowane wyłącznie na wykazanie, że przedmiotowy pozew brat złożył w terminie, czyli, że o zajęciu dowiedział się 15 sierpnia 2015 r.

W związku z powyższym, Sąd nie dał wiary zeznaniom pozwanego B. U. oraz w całości zeznaniom powoda W. U. odnośnie tego, iż o zajęciu ruchomości powód dowiedział się dopiero 15 sierpnia 2015 r. Zeznania pozwanego w tej części oraz zeznania powoda są sprzeczne ze zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym i zdaniem Sądu zostały złożone jedynie na użytek niniejszego postępowania.

Powód dopiero po informacji z S. L., że na wskazanej rezerwacji podróżowało 2 osoby, przyjął inną wersję zdarzeń, o której wcześniej nie było mowy. Również świadkowie P. J., czy E. O. nie wspominali o jakiegokolwiek zmianie rezerwacji, a od początku była ona na 2 osoby. Zdaniem Sądu nie jest możliwe, aby ewentualna zmiana rezerwacji co do ilości płynących promem osób nie była ewidencjonowana.

Dokumenty w postaci uwierzytelnionego tłumaczenia zaświadczenia z dnia 15 listopada 2010 r. o rejestracji pobytu powoda na terytorium Norwegii oraz potwierdzenie wykonania operacji kartą płatniczą powoda w dniu 22 grudnia 2014 r. nie mają zasadniczego znaczenia dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy, ponieważ fakt, iż powód dowiedział się o zajęciu ruchomości w dniu 22 grudnia 2014 r. został jednoznacznie udowodniony.

Ponadto z wydruku operacji nie wynika godzina dokonanej transakcji i mogła ona być wykonana tuż po północy 22 grudnia 2014 r., co umożliwiłoby powodowi dotarcie do S. jeszcze w godzinach urzędowania Kancelarii Notarialnej.

Powód cofnął dowód z zeznań świadka E. G. pismem z dnia 9 kwietnia 2019 r., k. 349, dlatego Sąd go pominął.

Biorąc pod uwagę powyższe, Sąd przyjął, co następuje:

Zgodnie z treścią przepisu art. 841 § 1 k.p.c., osoba trzecia może w drodze powództwa żądać zwolnienia zajętego przedmiotu od egzekucji, jeżeli skierowanie do niego egzekucji narusza jej prawa.

§ 3 tego artykułu stanowi, że powództwo można wnieść w terminie miesiąca od dnia dowiedzenia się o naruszeniu prawa.

Na podstawie przeprowadzonego w tej sprawie postępowania dowodowego Sąd ustalił, że w dniu 22 grudnia 2014 r. w Kancelarii Notarialnej w S. powód odebrał zawiadomienie o zajęciu ruchomości przez Komornika Sądowego, mimo, że o zajęciu wiedział już wcześniej od swojego brata B. U., z którym razem mieszka, co wynika z treści pozwu.

Również opinia biegłego sądowego, co prawda nie była kategorię, ale potwierdzała najprawdopodobniej własnoręczność podpisu powoda na protokole z dnia 22 grudnia 2014 r. Wykluczyła natomiast podrobienie tego podpisu. Zdaniem Sądu powód celowo używał pisma blokowego, jako materiału porównawczego wpływowego, oświadczając biegłemu, że tylko w taki sposób pisze, mimo, że np. na umowie użyczenia z dnia 7 stycznia 2014 r., kiedy jeszcze nie wiedział, że jego pismo będzie podlegało badaniu przez biegłego, jego podpis nie był wykonany pismem blokowym.

Należy podkreślić, że to powód złożył wniosek o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego z zakresu kryminalistycznych badań dokumentów, celem wykazania fakt podrobienia podpisu, co biegły wykluczył i dla Sądu jest oczywiste, że wyniki tej opinii miały przynieść oczekiwany przez powoda rezultat, dlatego materiał porównawczy sporządzony był pismem blokowym, mimo, że umowa użyczenia z dnia 7 stycznia 2014 r. podpisana była przez powoda normalnym pismem, co także podlegało ocenie Sądu.

Nie ujmując wagi dowodowej tej opinii, nawet gdyby ten dowód nie był przeprowadzony, to pozostały materiał dowodowy dał wystarczające podstawy do rozstrzygnięcia niniejszej sprawy.

Biorąc powyższe pod uwagę, skoro pozew w niniejszej sprawie został złożony w Sądzie w dniu 31 sierpnia 2015 r., zatem po upływie ustawowego terminu i z tych przyczyn powództwo W. U. zostało oddalone.

Orzeczenie Sąd wydał na podstawie art. 841 k.p.c.

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 k.p.c., z którego wynika, że strona przegrywająca sprawę, obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu).

W związku z powyższym Sąd nakazał ściągnąć od powoda W. U. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Strzyżowie kwotę 265,68 złotych, tytułem uzupełnienia brakującego wynagrodzenia biegłego.